

kriminelt, er det saa ikke, fordi man her har noget at skjule? Lad os faa det Forhold ordentlig undersøgt! Lad os faa Landmandsbankens Forhold til Fredericia Bank undersøgt! Lad os faa undersøgt, hvad det er, der foranlediger, at en Garanti, som dens Ophavsmand tilsigtede skulde komme Sparekassen til gode, bliver en Garanti for Banken!

Jeg har ikke krævet, at Bankkomiteen skulde slutte straks, og naar baade det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen) og den højtærede Finansminister have polemiseret imod mig paa dette Grundlag, er det ganske ud i Luften. Det, jeg har modsat mig, er, at man lader denne Bankkomité etablere sig tilnærmelsesvis som en permanent Institution, og at den højtærede Finansminister gør sig til Redskab for den, saa at han skriver i Motiverne til det Forslag, han forelægger for os, at vi maa være belavede paa, at den kommer til at sidde i Aaringer, thi dette var ikke Meningen, og det maa ikke blive Meningen. Denne Bankkomité har to Banker under sig ifølge Loven, det andet har den ikke alene uden Lov, men imod Loven. Af disse to Banker, den har under sig, er den ene fallit og likviderer. Det maa kunne faa en Ende. Den anden er, som jeg sagde i Gaar, efter hvad der siges af Bankkomiteen, solvent. Saa lad den komme til at staa paa egne Ben, medens den endnu ikke er saa svækket, at den ikke mere vil kunne det. Lad os derfor faa en Ende paa Bankkomiteen! Lad den faa et Tilhold om, at den skal søge at afvikle sine Forhold, men lad den ikke ved Finansministerens og Rigsdagens Optræden faa Støtte for sin ganske naturlige Tilbøjelighed til at blive permanent.

Den højtærede Finansminister begyndte overfor mig med at gøre en Bemærkning om, at Finansminister Lassen havde ikke mere end een Vej at følge i denne Sag, nemlig den at handle bag Rigsdagens Ryg, thi Finansminister Vilhelm Lassen kendte ikke Vejen til Rigsdagen. Denne Plet skal den højtærede Finansminister ikke have Lov til at sætte paa den afdøde Finansministers Minde. Han var en Mand, der godt kendte Vejen til Rigsdagen. Han havde for Resten vist det i denne Sag, thi han havde meget godt fundet Vejen til Rigsdagen, den Gang han skulde have den oprindelige Lov om Bankkomiteen vedtaget, og han havde gennemført den, thi han kunde ikke alene finde Vej til Rigsdagen med sine Forslag, men han kunde ogsaa føre sine Forslag igennem Rigs-

dagen, fordi han kendte Rigsdagen. Naar han sad først som Medlem af dette Ting og senere baade som Minister og som Medlem af dette Ting, sad han ikke som en Mand, der saa ud, som om han lige var dumpet herved fra Maanen, men som den, der vidste, hvor han var, ikke som en fuldkommen fremmed Mand. Han sad som en Mand, der var fortrolig med Forholdene og vidste, hvordan Arbejdsmetoden og Arbejdsvilkaarene ere i denne Sal. Derfor fandt han let Vejen til os og fandt uden Vanskelighed de Veje, han skulde gaa for at gennemføre de Forslag, han kom med.

Den højtærede Finansminister sagde, at der kunde have været en aaben Paragraf i denne Lov, som havde givet Adgang til at stifte Statslaan i et Forhold, som man i Bankverdenen fandt det rigtigt at stifte dem. Ja, det kunde der have været, men jeg tror, det ikke er nogen Tilfældighed, at der ikke er det. Jeg tror, det ikke er nogen Tilfældighed, at Rigsdagen ikke har vedtaget en saadan Bestemmelse. Jeg tror, det heller ikke var nogen Tilfældighed, at den afdøde Finansminister ikke tog en saadan Bestemmelse ind i det Lovforslag, han forelagde os, thi dertil var han en meget for klog og erfaren Politiker. Men i alle Tilfælde er der ikke en saadan Paragraf, og saa kan man ikke laane efter Behag.

Den højtærede Finansminister tog ganske fejl, naar han i Gaar sagde, at naar vi stemme § 3 ud af dette Lovforslag, sker der akkurat det samme, som hvis vi vedtage den, saa laaner nemlig Bankkomiteen saa meget, den vil laane. Nej, den højtærede Finansminister bedømmer disse Forhold ganske fejl. Naar vi stemme denne Paragraf ud, laaner Bankkomiteen ikke en eneste Øre med Statsgaranti, det falder ikke Bankkomiteen ind, og ved nærmere Overvejelse falder det heller ikke den højtærede Finansminister ind, det er jeg ganske rolig for. Naar vi stemme denne Paragraf ud, er der kun een Myndighed her i Landet, der kan træffe Beslutning om Statslaan, det er Rigsdagen sammen med Regeringen og Kongen, og vi faa ikke laant andre Penge i Udlandet end dem, som man kan laane i Henhold til Lov. Det har ingen Nød, saaledes skal det nok komme til at gaa.

Jeg kommer nu til Spørgsmaalet om, hvorvidt Finansministeren binder Statskassen. Jeg har her en ganske anden Opfattelse end den højtærede Finansminister. Naar Finansministeren har overskredet sin